

ТЕОРИЯТА ЗА „ИМУННАТА СИСТЕМА“

В уни сон с политиците, фармацевтичната и медицинската индустрия, медиите, съвременната медицина говори на езика на войната. Бруталното лечение - „убийство“ на рака с химични оръжия, води до смъртта на хиляди пациенти всеки ден.

Образите на война обуславят и медицинското възприятие за човешкото тяло, представяно като армия от „клетки убийци“ готови да атакуват „чуждите неприятели“ (микроби) и злосторниците в системата (раковите клетки).

Позовавайки се на измислицата за яростната биологичната борба в нашия организъм, медицинската наука е изградила концепцията за „имунна система“, представена като отбранителна система срещу заплахата от „микробите убийци“ и „смъртоносните“ тумори. Измислицата за „автоимунните заболявания“, при които явно имунната система атакува собствените си тъкани, само показва как една научна култура може да ослепее от собствените си вярвания.

С откритията на д-р Хамер за връзката психика-мозък-орган, за подкрепящата роля на микробите по време на лечебния процес и най-вече за биологичния смисъл на всички болести, включително и рака, теорията за имунната система се разпада като къща от карти. При липсата на врагове, срещу които да се „бием“, да се „борим“ и да „убиваме“, войната свърши.

Въпрос, който трябва да зададем:

Ако увеличаване броя на антителата основно се счита за индикация за силна имунна система, защо при теста за СПИН същите параметри се определят като „имуно-дефицит“ и като „заразяване“ с ХИВ (с вирус, който никога не е бил изолиран и научно доказан)?

„Ако има доказателство, че ХИВ причинява СПИН, това би трябвало да е научно документирано и демонстрирано. Такъв документ няма.“

д-р Кари Мулис, биохимик, получил Нобелова награда за химия през 1993 година